

Äntligen poesi!

Rydbergs dikter är inte många; de fyller bara en av de tjugosju volymerna i hans samlade skrifter. Ändå, har Sverker Ek sagt, så väger de "med lätthet" upp allt annat han skrivit. Det är kanske att ta i; men klart är i alla fall att lyriken var viktig för Rydberg och att den har varit viktig för hans läsare. Det är därför med en lätt rodnad på kinderna som redaktionen konstaterar att vi nu gett ut tre nummer av nya *Veritas* utan ett enda inslag med poetisk anknytning. För att göra bot och bättring har vi bestämt att nästa nummer (24) skall få lyriken som tema.

I väntan på det fyller vi slutraderna med inledningen till en dikt av Gustaf Fröding. Den skrevs sedan han blivit inspirerad av (eller snarare förbannad på) en av Rydbergs dikter. Vilken? Svar kommer om ett år.

Upp till Salem

Si, mitt hjärta det längtar i dalen
över bergen, där kungsörnen for,
upp till Salem, till konungasalen,
upp till Salem, där Salomo bor.

Han var mörk och konungslig som natten,
och hans blick var konungslig och god,
och hans röst var som väldiga vatten
i en mäktig och brusande flod.

Såsom vänliga kvällstjärnor brinna
och strö glimtar i dalarne ner,
har han skådat på sin tjänarinna,
si, han såg som den älskade ser.